No. 36. 1848.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 24 Maart.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

WEENEN, den 15. Maart. Prins Metternich heeft zijn ambt nedergelegd. De vrijheid van drukpers wordt zoo even in alle straten gepubliceerd. De oprigting eener nationale garde is ingewilligd en reeds tot stand gekomen. De aartshertogen *Lodewyk* en *Albert* zijn verwijderd en van hunne staatsbetrekkingen ontheven. Er zijn onderscheidene personen gedood of gewond. Het volk verlangde zelfs de uitlevering van *Metternich*, dood of levend! Door alle straten roept men *leve de vryheid!* Eergisteren en gisteren was de gansche stad geillumineerd.

BERLIJN, den 15. Maart. Sedert het herstel der orde op eergisteren avond omstreeks elf ure heeft er geene rustverstoring plaats gehad; maar door sommigen wordt het getal dooden, van de drie avonden, op ruim 1000 begroot. Volgens sommigen is de koning niet te Berlijn, volgens anderen wel, en uit Potsdam aangekomen.

ENGELAND.

LONDEN, den 18. Maart. De Chinesche jonk, wier aankomst hier te lande sedert lang verwacht was, heeft nu, na een stormachtigen overtogt uit Noord-Amerika, het eiland Jersey bereikt. De kapitein klaagt zeer over het gedrag der Chinesche matrozen, en noemt het bijna een wonder dat de jonk hare bestemming heeft kunnen bereiken.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 19. Maart. Er is heden aan de dagbladen eene nota medegedeeld, luidens welke de keizer van Rusland verklaard heeft, dat hij zich van alle bemoeijing met de zaken van Frankrijk zou onthouden, zoolang Frankrijk zelf de vreemde mogendheden niet zou aanranden.

— Een dekreet der voorloopige regering bepaalt, dat er voor den maarschalk *Ney*, prins van de Moskowa, een gedenkteeken zal worden opgerigt, ter plaatse zelf waar die maarschalk werd gefusilleerd.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 20. Maart. Zijne Excellentie de minister van justitie, de heer mr. *de Jonge van Campens Nieuwland*, heeft zijn definitief ontslag verlangd, ten gevolge waarvan de heer mr. *Dirk Donker Curtius* met de portefeuille van justitie *ad interim* belast is geworden.

De Vrijdag jl. benoemde staats-commissie heeft hare werkzaamheden heden aangevangen en zet die onafgebroken voort.

Nopens de benoeming der nieuwe ministers is nog niets met zekerheid bekend. Men wil echter weten, dat geen der ontslagen ministers daarbij meer in aanmerking zal komen, behalve de heer *Ryk*, minister van marine.

Men zegt dat ook de hoogleeraar *Thorbecke*, even als de heer mr. *Luzac*, bezwaren vindt in het aanvaarden van eene ministeriële portefeuille.

— Dat het de tijd der omwentelingen is wordt bij ons duidelijk bewezen. Vroeger overwoog men. Het was altijd dat de regering in *rype overweging* nam. Zeker om alles goed te doen rijpen hoorde men er in lang niets meer van. En het rijpen duurde zoolang tot dat het overwogene niet meer deugde, of de tijd daaral van over was. Zoo kwam men altijd ten oopas, als er nog iets gedaan werd behalve overwegen. Want wie vindt de overrijpe vruchten smakelijk, of acht kinderpap voldoende voor hem die reeds lang op beenen gaan kan.

En nu? Geen getalm meer in het overwegen, maar handeling. In weinige oogenblikken daar gekomen, waar alle behoudsmannen hun leven lang gedurig hadden over kunnen zitten overwegen zonder de mogelijkheid te beseffen dat wij er komen konden. De natuur werkt niet met schokken, was hun zeggen, alles moet langzaam, geregeld, zachte overgang zijn. Maar zij vergaten altijd de donderslagen. De laatste donderslag zal dus waarschijnlijk de kennis der natuurwerking aanzienlijk staan uit te breiden.

De regering, toch die jaren lang ons bedroefd of geërgerd heeft, die geen oog voor de behoeften des lands, noch begrip had van hare bevoegdheid of haren pligt; die zelfs in de laatste dagen den drang des tijds niet bespeurde; die leefde van overwegingen in zaken en consideraties voor personen, is binnen 2 etmalen, als met een donderbui opgeruimd; — eene milde grondwets-herziening, waar jaren om gezucht en getobt is, staat plotseling met alle hare schoone verwachtingen voor de deur; — ieder voelt zich het hoofd verligt en ziet minder donker uit naar hetgeen de tijd brengen zal.

Vooral is dit het geval na het besluit, waarbij de commissie benoemd is tot het doen van voordragt tot herziening. Die namen, die daar zoo eenvoudig, zoo zonder verdere aanduiding, in alphabetische orde worden opgenoemd, wie kent ze niet? Niets meer was van hen noodig dan hun naam om de geheele natie te doen weten wie ze zijn, wat ze zijn, en hoe zij denken.

Had de vorige regering nog acht dagen langer bestaan, zij zou bedolven zijn geweest onder de petities van duizenden, zoo niet erger nog gebeurd ware. Men ontveinze zich toch niet hoe gelukkig nog bij tijds het land aan eenen kwaden dans is ontkomen. Alles werd warm, gloeijend heet, en een enkele vonk ware genoeg geweest om een brand plotseling te doen uitbreken. Waar dat mede zou zijn geeindigd is niet te voorzien. — Thans echter zal zeker geene petitie gerigt worden. De namen der gecommitteerden zijn waarborgen voor hetgeen voorgesteld zal worden. Ieder ziet dat met vertrouwen te gemoet. — Men ga echter niet van den uitkijk heen.

Het programma der Kamer is binnen tweemaal 24 uren nadat de koninklijke mededeeling aan den president der Kamer geschied is, opgemaakt en vastgesteld. Ook dat bewijst, dat wij van den ouden slakkengang af zijn. — Het programma zelf wekt de *hoop*, dat er *kans* bestaat, dat de Kamer het vertrouwen der natie op zich roepen zal. Zij bedenke echter wel dat zij dat vertrouwen nog niet heeft.

Hervorming is wat de natie wil, vooruitgang. — Niet voor van daag; niet genoeg is het den voet te verzetten. Maar voor morgen, en voor na morgen, steeds vooruit onafgebroken vooruit. — Jaren lang is er nog werk om eenigzins regeling in den bajert te brengen; jaren vol onafgebroken vlijt, [illegible], zorgen en [illegible]. — De Kamer mag geen oogenblik verslappen! Integendeel. Thans is op haar het oog der natie uitsluitend gerigt.

Wat nu begonnen is moet voortgezet, of wij zijn den ouden knecht. De natie moet zich niet vergenoegen met straatgeschreeuw en ijverig welgemeend haardgepraat. Zij kan al dat vlaggewaai en fakkelgezwaai wel nalaten. Maar ieder behoort in zijn kring te werken en met nieuwen moed de zaken aan te grijpen. Zoowel de eigen zaken als die des algemeens. In de eerste heerscht bij velen eene lamlendigheid, die walgt en oorzaak is veler bedroevende verschijnselen; voor de laatste is men schuchter in het openbaar, kleingeestig te huis, als een ander eene betrekking heeft; eigendunkelijk, kribbebijterig en geheimzinnig als men ze zelf heeft. Die hoedanigheden waren groote voertsels bij vroegere regeer-mannen. Wil men nieuwe, die komen zullen, ondersteunen, wil men helpen tot de hervorming, die wij behoeven, dat men dan dien ouden *Adam* late varen; dat men als eenen geheel nieuwen men aandoe. (*Arnh. C.*)

— Geboren te 's Gravenhage, den 3. Aug. 1818, ontving prins *Alexander*, onder het toezigt van den baron *de Constant Rebecque*, eene met zijnen rang en stand overeenstemmende opvoeding van den heer kolonel *Rigot de Beguins*, en genoot hij voorts, in verschillende vakken van wetenschap, het onderwijs der heeren *van der Spuy* en *Cavin*; hij bezocht daarna, te gelijk met zijnen broeder, den prins *van Oranje*, de Leidsche hoogeschool, en, onderanderen, de lessen der hoogleeraren *de Cock* en *van Assen*, aldaar. Hij nam, met onzen koning, deel aan den tiendaagschen veldtogt, doorliep de op elkander volgende rangen der kavallerie en bereikte de waardigheid van luitenant-generaal, inspecteur-generaal van dat wapen.

Onder zijne bijzondere studien deed eene geneigdheid voor de penningkunde, vooral de vaderlandsche, zich kennen; met vrucht bezocht hij verscheiden vreemde landen, en wenschte dan tot nut van zijnen geboortegrond aan te wenden het goede, dat hij dáár had ontmoet; dit noopte hem onderanderen, pogingen daar te stellen tot verbetering van het paardenras in ons vaderland. Het is aan dezen jeugdigen Vorst, dat men te danken heeft de herleving der hier te lande zoo lang verwaarloosde valkenjagt, die ridderlijke uitspanning der middeleeuwen, aan wier hernieuwde invoering men verschuldigd is de uitgave van het fraai en prachtig boekwerk: *Traité de la Fauconnerie*, hetwelk de kundige schrijvers dr. *Schlegel* en de heer *Verster van Wulverhorst* voornemens waren, bij de voltooijing, aan den Prins, beschermer van dit edel vermaak, op te dragen.

ROTTERDAM, den 18. Maart. De aandrang van landverhuizers, welke naar Amerika gaan, schijnt dit jaar alle vroegere jaren nog te zullen overtreffen: alleen met de stoomboot *de Hamburg* zullen morgen ochtend ruim 500 personen vertrekken.

— Sedert de laatste acht dagen is van Engeland voor rekening van het rijk aangebragt ruim 100 last lood ter vervaardiging van geweerkogels.

ARNHEM, den 21. Maart. De laatste berigten maken geen gewag van gewigtige veranderingen in den staat van zaken te Parijs. Er is gisting, onrust, spanning; doch dit is niet meer dan natuurlijk. Na zulk eene totale beroering van alle elementen der maatschappij kan men niet verwachten, dat alles weder eensklaps tot de gewone rust en het alledaagsche leven zal weder keeren. Er bestaan onder alle klassen der bevolking *wezenlyke* redenen tot ontevredenheid; elk wil het eerst geholpen zijn. Men heeft veel beloofd; meer misschien dan men zal kunnen houden: eene radicale genezing van de kwalen die onze hedendaagsche maatschappijen teisteren. Is het wonder, zoo men ongeduldig wacht dat de beloften vervuld worden? Zou men zich niet veeleer moeten verwonderen, zoo het *niet* gebeurde?

De tijdingen uit Duitschland luiden zeer ontrustend. In Wurtemberg neemt de beweging een allerernstigst communistisch-socialistisch voorkomen aan. Het is eene ware *Jacquerie*; het is als las men een hoofdstuk uit de kronijken der middeleeuwen. Ook uit Pruissen, en met name uit Berlijn, zijn de tijdingen alles behalve geruststellend. Een gerucht dat zich gisteren hier verspreidde, dat de fabrijkarbeiders in Dusseldorp in opstand waren en de fabrijkgebouwen in brand waren gestoken heeft zich niet bevestigd. In Berlijn is met zeer groote verbittering gevochten. Zelfs de meest vergoêlijkende berigten kunnen niet ontkennen, dat het er zeer hevig is toegegaan en dat al de schuld aan den kant der militaire magt was. Reizigers uit Berlijn verhaalden hier, dat het getal der dooden 4000 en dat der gekwetsten 200 bedroeg. Dit zal echter, hopen wij, overdreven zijn.

De koning van Pruissen begint in te zien, dat, wil hij niet alles verliezen, hij thans zooveel mogelijk, aan de publieke opinie moet toegeven. Bij het patent van den 18. heeft hij bekend gemaakt, dat de bijeenroeping van den vereenigden landdag, van den 27. April vervroegd is op den 2. Ook verklaart hij dat Duitschland voortaan niet slechts moet zijn, een *Statenbund*, maar een *Bundesstaat*.

— Volgens te Amsterdam ontvangen berigten van reizigers, die door de *Amsterdamsche Courant* en het *Handelsblad* worden medegedeeld, zouden Zaturdag ll. te Berlijn volksdemonstratien plaats gehad hebben, ten gevolge waarvan de koning, eindelijk toegevende aan den krachtig uitgedrukten volkswil, alle gevraagde concessien verleende, daaronder zelfs begrepen de invoering van een opregt representief stelsel.

Dit berigt moet zelfs in den namiddag door een buitengewoon nommer der *Pruiss. Ztg.* ter kennis van het publiek gebragt zijn.

Het volk was echter nog steeds op de been, en eene ontzettende volksmenigte drong zich des namiddags naar het koninklijk paleis. Men weet niet of die aandrang des volks, dat misschien het verleenen der gevraagde concessien nog niet kende, een vijandig oogmerk had, dan wel of de demonstratie slechts geschiedde om den Koning voor zijne toegeeflijkheid te bedanken. De generaal von *Pfuel*, in een ongelukkig oogenblik, gaf bevel om op de aanrukkende menigte te schieten, en er viel een groot aantal dooden en gekwetsten.

Daarop moet een tooneel van verschrikkelijke wanorde en verwarring zijn gevolgd. De woede des volks kende geene grenzen; zijne vernielingszucht was toomeloos; het stationsgebouw van den Anhalter-spoorweg werd in den brand ge-

---

DE TUILERIES.

Fragment uit een Engelsche brief.

Eenige verwoesting vermeerderd nog al dikwijls de belangstelling voor deze en gene plaatsen. Een paleis zonder koning of troon en nog verwarmd door de wachtvuren van eene volksmenigte, die er bezit van had, is geheel iets anders als het paleis waarvan gidsen spraken, met iedere schilderij en ledikant behoorlijk in derzelver orde en plaatsen.

Sedert langen tijd zijn de Tuileries een bezoek zoo overwaard niet geweest als thans. Naauwelijks echter is het paleis ter bezigtiging voor het publiek opengesteld, of reeds zijn de bijzondere vertrekken van den gewezen Koning weder gesloten. Het schijnt dat er in den afgeloopen nacht eenige diefstallen in het paleis hebben plaats gehad. De dieven klommen langs de regenbuizen naar de bovenramen; die allen gebroken en vernield, niet genoegzaam tegen inbraak verzekerd waren. Deze vertrekken kunnen dus alleen bezigtigd worden op vertoon van eene speciale orde, afgegeven door het voorloopig gouvernement.

De vertrekken waarvan het volk het eerst bezit nam, beslaan ongeveer de helft van het groote front, van af het Pavillon de Flore tot aan de Salle des Maréchaux.

In het Pavillon de Flore, is de gallerij benevens de appartementen die naar de troonzaalen de Salle des Maréchaux geleiden, in een hospitaal voor de gewonden van Februarij veranderd; lange rijen met bedden, waarop bleeke en pijnlijke gezigten, staan thans onder de kostbare schilderijen en vergulde cornices; — convalescenten, met grijze overjassen strompelen, weemoedig heen en weder voor de ontzagchelijke spiegels, of vereenigen zich rond de groote vuren; — aan hunne gezigten zou men bijna durven veronderstellen dat zij voor hun leven lang verzadigd zijn van het genot der koninklijke weelde die hen omringd.

De appartementen van den Prins de Joinville zijn boven de geimproviseerde ziekenzalen, en worden thans bewoond door den heer Hubert, tijdelijk chef van de Februarij-Invaliden, — en eenige dagen geleden nog banneling en rustig werkzaam in zijne pannenbakkerij te Brussel.

Dewijl gewoonlijk geest en eigenschappen van den mensch zich kenmerken aan het geen Carlyle noemt: zijne «environnements,» zoo onderzocht ik de vertrekken van den prins met eenige meerdere naauwkeurigheid. De gewone zit-kamer is overheerlijk gemeubileerd: scharlaken met goud; verscheidene citoyens hadden zich juist te goed gedaan aan een goed voorzien ontbijt, aangebragt op eene groote ronde tafel, staande in eene zeer comfortabele nabijheid van het vuur, en terwijl mr. Hubert allerlei orders en instructien gaf, werden sigaren aangebragt en iedereen maakte zich «thuis.» — De betrekking van den prins bleek uit de menigvuldige zeekaarten aan den muur, met verschillende lijnen van overtogt van de eene haven naar de andere daarop aangewezen; — eene oliphants-tand rustte tegen een bufet; — zee-schilderijen en schetsen van kust-gezigten; het model van den achtersteven van een schip boven eene spiegel geplaatst, enz.

Deze kamer geleidt naar eene reeks van andere vertrekken; — de twee eerste zijn opgevuld met eene verwarde massa meubelen, eene verscheidenheid van vernielde en geredde voorwerpen. Men is beleefd genoeg geweest schermen te plaatsen om dit bedroevend gezigt aan het oog der bezoekers te onttrekken; — daarop volgt de bibliotheek, die uitmuntend geordend is en onaangeroerd is gebleven. Vervolgens slaapvertrekken waarvan een overheerlijk schoon ingerigt; de andere zijn meer huiselijk, doch met genoegzame sier.

Eenige trappen geleiden naar de groote staats-vertrekken; het eerste is «le cabinet de conseil;» ook hier was zoo even een hartelijk ontbijt afgeloopen en het geheel had een «convivial aspect» en tevens een air van verwarring; — eene ontzagchelijke hoop brandhout op het Turksche vloerkleed, had daar waarschijnlijk niet gelegen, indien men er eene vergadering van ministers verwacht had. — De muren zijn behangen met schilderstukken van de moderne fransche kunstenaars, een daarvan was uit de lijst gescheurd, men wist mij niet te vertellen welk onderwerp hetzelve vroeger bevatte. Andere bewijzen van geweld waren niet aanwezig, —

sloken; barrikades werden bij menigte in de straten opgeworpen en op honderde plaatsen in de stad werd tusschen het volk en de troepen vreeselijk gestreden.

Bij het vertrek der reizigers (in den nacht van Zaturdag op Zondag jl.) was de rust nog in geenen deele hersteld.

— Uit Zwolle is een adres aan de Tweede Kamer ingediend, waarbij op de volgende hoofdbeginselen wordt aangedrongen:

Regtstreeksche verkiezing van de leden der Kamer, der provinciale staten en der gemeenteraden.

Afschaffing der standen van ridderschap, steden en platte land.

Vrijheid van godsdienstoefening binnen de muren.

Vrijheid van drukpers, verzekerd door naauwkeurige bepaling en betere waarborgen.

Onschendbaarheid des konings en het regt tot ontbinding der Kamer.

Afschaffing van de Eerste Kamer der Staten-Generaal.

Tijdelijke aftreding van de leden van den gemeentelijken raad.

De commissarissen des konings in de provinciën als zoodanig geene leden der provinciale staten en bij gevolg geen regt van stemming.

De leden der gemeente-besturen moeten woonachtig zijn binnen de gemeente, — de leden der provinciale staten binnen de provincie, — de leden der Staten-Generaal binnen het rijk.

De crimineele en burgerlijke wetgeving, het reglement van administratie, de handels-tarieven en het muntwezen in de koloniën, onderworpen aan de medewerking der Staten-Generaal.

Aanleiding in de grondwet tot afschaffing der heerlijke regten, de tienden en de opheffing der marken.

Het beginsel van de emancipatie der slaven.

Regeling van de tractementen des konings enz. bij de wet.

Openbaarheid der vergaderingen van de vertegenwoordiging.

Wij vernemen, dat deze petitie in éénen dag reeds 70 onderteekenaren telde, waaronder de voornaamste, kundigste en aanzienlijkste dier stad.

— Zoo hevig is de verbittering van de hofpartij, de adel, de aristocratie en de behoudsmannen over al het dezer dagen gebeurde, dat zij in hunne radelooze pogingen om het hun ontzonken opper-gezag weêr magtig te worden, zich er volstrekt niet om bekommeren het behoud der dynastie van Oranje op het spel te te zetten. Wij zeggen meer: liever zouden zij thans den koning en zijn huis met hem zien vallen dan hem zonder hen te zien standhouden.

— De meerderheid in de Kamer is thans, minder dan ooit, de ware vertegenwoordiging der natie, want zij is zamengesteld uit aristocratische en baatzuchtige individuën.

De meerderheid der Kamer heult en knoeit met de aristocraten om de privilegiën in stand te houden; immers zij wil niets weten van de regtstreeksche verkiezingen, — Die eerste staatkundige behoefte voor onze burgerij.

Hoe betreurenswaardig is het nu niet dat de koning het regt ontbreekt om de Kamer te ontbinden en een beroep te doen op het volk aan welks hoofd hij zich heeft geplaatst.

Hoe nu het land van die lastige, hinderlijke meerderheid en de Kamer te ontslaan? *(de Burger.)*

— In den nacht van den 20. dezer overleed, te Utrecht, de wel-eerw. zeer gel. heer *A. des Amorie van der Hoeven Junior*, theol. et Litt. hum. doct., predikant bij de Remonstrantsche gemeente te dier stede.

— Volgens bekomen aanschrijving zal de bepaalde garnizoens-verandering van sommige regementen infanterie met Mei aanstaande provisioneel niet plaats hebben.

— Men berigt, dat Zr. Ms. schepen van oorlog *Prins van Oranje*, *Sambre* en *Juno* en de stoomboot *Cycloop* allen liggende in het Nieuwe Diep, tegen het laatst der maand in gereedheid zullen gebragt worden tot het doen van een kleinen kruistogt. Ook zou door het ministerie van marine last gegeven zijn om vijf kanonneerbooten (groot model) in die haven voor de actieve dienst in gereedheid te brengen.

INGEZONDEN STUKKEN.

Groot, onuitsprekelijk groot was de vreugde van elken *waren* Nederlander, toen in de laatstverloopene dagen door Zijne Majesteit, onzen geliefden en geëerbiedigden Koning, eene ruime en vrijzinnige grondwets-herziening werd toegezegd.

Ten spijt van alle *behouders*, ontvlamde in de borst van elken *verlichten* medeburger het onuitbluschbare vuur van dankzegging en erkentenis jegens dien Vorst, die getoond heeft, dat de welvaart van zijn vaderland hem na aan het hart ligt, en zich diensvolgens heeft losgerukt van hen, die zich tot dus verre alleen eenen onsterfelijken naam *door zuiver egoïsme* verworven hebben.

Groot waren dan ook de uiterlijke teekenen van uitbundige vreugde en dankbaarheid, die zich overal openbaarden. Gansche dagen wapperde van duizende woningen alom in alle steden de Hollandsche driekleur, om hare hulde toetebrengen aan Hem, die eenmaal met zijn dierbaar bloed hare regten onder Europa's volken tegen vreemde overheersching verworven en gehandhaafd heeft. En kon de nalevende nacht niet meer van deze zigtbare teekenen van nationaliteit doen blijken, men zag diezelfde pleinen en straten, diezelfde societeiten en particuliere gebouwen op eene luistervolle wijze verlicht, als moest dit alles ten zinnebeeld verstrekken van dien algemeenen geest, waarmede WILLEM's onderdanen bezield zijn, die met ons juichend uitroepen: Leve de verlichting! Leve de hervorming!!!....

Ook in Zeeland's hoofdstad ontwaarde men de vorstelijke weldaad aan den volke bewezen. Van vele huizen vertoonde zich de vreugde, waarvan een ieders hart doordrongen was, naar buiten; door het teekenen van een dank-adres aan Z. M. den Koning toegezonden, en door het uitsteken van vlaggen. Maar, ô tempora! o mores! Wie toch had ooit kunnen bevroeden, dat het wapperen van een stuk vlaggedoek uit zijn zolderraam zoodanige gevolgen zou kunnen teweegbrengen.?...

En toch was het zoo! wat er op dien dag is voorgevallen, vindt men zoo omtrent terug in Lucas 2. vers 1: Er ging een gebod uit van hooger hand, dat alle diegenen op het zwarte boek geplaatst (beschreven) zouden worden, die door hun vlaggen er openlijk waren voor uitgekomen, dat zij hun Vorst en vaderland lief hadden. — Maar dit was niet alles.

Vrienden! 't is een raar geval,
Wat 'k u thans verhalen zal!

Als een bijzonder opmerkenswaardig staaltje van 's menschen grootheid (?) van ziel, deelen wij hier, als daadzaak mede, dat een van die *eeuwige behouders* op eene jammerlijke wijze zijn gal heeft uitgespogen tegen eenen braven, vaderlandslievenden en fatsoenlijken, maar ..... liberalen medeburger, en aan zijne getrouwe dienstboden, ja zelfs, voor alle securiteit, aan echtgenoote, aan zonen en dochteren eene proclamatie heeft uitgevaardigd, *van voortaan zijne thee, koffij, suiker, etc. etc. niet meer bij zijnen overbuurman, maar bij eenen anderen kruidenier te halen*, NIET, omdat deze man in zijn oog had opgehouden regtschapen te zijn, NIET, omdat zijne winkelwaren niet meer aan de wenschen van den aristocraat konden beantwoorden, (voor beide zouden wij durven instaan;) MAAR, (letwel, mijne lezers! maar verschrikt niet!) OMDAT .... ik durf het haast niet zeggen! OMDAT............ HIJ GEVLAGD HEEFT!!!...

Arme behouder! ... Wij gelooven, dat het, bij de treurige gedachte aan de zoo goed als gesneuvelde aristocratie, u hard viel om den ganschen dag uit uwe *kleine ruitjes* te zitten kijken op de vlag van uwen overbuurman, en ..... wij beklagen u! — Maar nog dieper zouden wij u beklagen, (en het zou u, behouder! tot een eeuwig zelfverwijt zijn) wanneer ge, in de plaats van een *smakelijk* kopje koffij of thee van eenen *gematigd* liberalen, van nu voortaan *slechte* koffij en thee van eenen *ultra*-liberalen moest gebruiken.

Voorzeker! weêledig vreesselijk denkbeeld voor u! En toch; wie overtuigt u van het tegendeel? Want in der daad, geloof mij, het is niet met alles zoo gunstig gelegen, als thans met de herziening onzer grondwet: niet elke verandering is *altijd* eene verbetering!!!

MIDDELBURG, 21. Maart 1848. EEN VRIEND DES KONINGS.

Fragment van een brief.

.... Gij vraagt mij ook, waarde vriend, hoe de volksgeest thans in Zeeuwsch-Vlaanderen is? Ik moet u zeggen, zeer goed. Alleen is Zondag, 19. Maart, hier in Aardenburg iets voorgevallen dat mij bedenkelijk toeschijnt. Men zegt dat de Belgische knecht, van ..... A. F. DE MEIJER, in het Hof van Holland, de kreten van « leve de republiek!" enz. heeft doen hooren, ja zelfs verscheidene lieden heeft uitgenoodigd om met hem om den Koning van Holland te tritsen (dobbelen): zoo dit waar is, hoop ik dat onze politie dit niet onopgemerkt zal laten voorbijgaan. Zoo dit waar is, is het eene bijdrage te meer, tot onze grieven, de bevoorregting van vreemde werklieden, zelfs boven de ingezetenen. Hoe 't zij, mogt het waar wezen, dan zal 't aan 't licht komen of zij ook vrijheid van *handelen* zullen genieten; want republiek is tegen onze grondwettige instellingen, en den naam des Konings bij het dobbelspel te gebruiken vind ik afschuwelijk. * * *

MENGELINGEN.

Op het afsterven van Prins Alexander der Nederlanden, te Madeira.

Er huist op aard' geen ongestoord genoegen:
De rouw genaakt eer nog de blijdschap vliedt,
Schijnt naar uw' wensch zich alles thans te voegen, —
Gij weet niet, neen, wat u de morgen biedt;
Gij weet niet, neen, wat leed u kan genaken.
Nog welgemoed zit ge om het vriendenmaal; —
Daar klinkt een stem, te midden der vermaken:
« Meng tranen in de feestpokaal!"

Door gansch het land heerscht vreugde, zielsverblijding:
Een' nieuwen steun ontvangt hier de eendragtsband.
Met luid gejuich begroeten wij de tijding
Van 't geen ORANJE *deed voor Nederland.*
De driekleur waait van torenspits en daken:
't Is feest! 't Is feest! Alom een gul onthaal!....
Daar klinkt een stem, te midden der vermaken:
« Meng tranen in de feestpokaal!"

Op vreemden grond, in Portugesche staten
Stierf ALEXANDER, *'s Konings tweede zoon,*
Een vorstentelg bemind bij de onderzaten;
En rouw verdringt de feestvreugde om den troon!
Laat, broeders! laat ons 't vreugdbedrijven staken!
Gij grieft den Vorst door zang en vlaggenpraal.
Er klinkt een stem te midden der vermaken:
« Meng tranen in de feestpokaal!"

Smaakt nu die Vorst een' stillen vreê des harten,
Het rijke loon van elke goede daad; —
Och! diepverwondend zijn de felle smarten
Eens vaders, voor het Hoofd ook van een' staat!
Neen, 'k wil geen klagt, de klagt eens vaders, wraken:
Waar deze spreekt, daar zwijgt elke andr'e taal.
Er klinkt een stem, te midden der vermaken:
« Meng tranen in de feestpokaal!"

O! had hij thans der vaad'ren grond betreden,
Hoe had dien goeden volksgeest hem gestreeld!
Hoe gaarne had hij in de feestelijkheden
Der blijde schaar met ziel en zin gedeeld!
En nu?... de blos der vreugde op aller kaken
Verbleekt wel ras bij 't droevig doodsverhaal.
Er klinkt een stem, te midden der vermaken:
« Meng tranen in de feestpokaal!"

Er huist op aard' geen ongestoord genoegen:
Steeds volgt de rouw de blijdschap op den voet.
Maar 't past den mensch zich naar den wil te voegen
Van Hem, die wijs is en niet minder goed.
Diens wille was 't, die, boven starrendaken,
Van 't wel en wee onwrikbaar houdt de schaal...
Toch klinkt een stem, te midden der vermaken:
« Meng tranen in de feestpokaal!"

AARDENBURG, 21. Maart 1848. AUG. DE LIGNY, Az.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 23. Maart. Sedert den 21. dezer zijn alhier ter reede gekomen,

Voor Gend bestemd;

Eendragt, J. A. Jonkhoff, Twee Gezusters, E. R. Huisman, beide, ballast, Avontuur.

MIDDENPRIJZEN
van de volgende artikelen te MIDDELBURG,
23 Maart 1848.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
O. Z. Tarwe (1846)	f	W. Witte dito	f
N. dito dito	- 7.80	Z. Paardenboonen	- 4.50
O. W. Tarwe (1846)		W. Koolzaad	- 10.25
Nieuwe W. dito	8.00	Zomer dito	
N. Z. Rogge	6.00	Gort No. 3	- 15.00
Vreemde dito		[illegible] 2	- 12.00
Winter garst	4.00	[illegible]	- 10.00
Zomergarst	- 3.80	Groninger Gort werd aan f 8.00	
Haver		a f 8.50 per mud verlaten.	
Boekweit	6.50	Raapolie	f 36.50 p. v.
W. Witteboonen	10.50	Patentolie	- 38.50 -
Dito Bruineboonen	6.80	Lijnolie	- 35.00 -
W. Paardenboonen	4.25	Lijnkoeken f [illegible]	de 104 st.
W. Gr. Erwten	8.00	Raapkoeken a 62.00	- 1040 -
Z. Gr. Erwten	7.75		

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 5 ure.
Sluiting des avonds 7 "

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

gaande door de gallerijen, opgevuld met hospitaal bedden als hiervoren gezegd, komt men in de troon-zaal; — hier is de verwoesting dolzinnig genoeg geweest; de troon zelve is .... verdwenen; de rood fluweelen hemel boven denzelve is gebleven, als aanvankelijk buiten bereik geweest van eene gewone manshoogte, het rijke behangsel is afgescheurd zoo ook de kostbare gordijnen; deze laatsten werden door het volk tot vlaggen afgescheurd. De kale witte muren zijn voorzien van met houtskool geschreven woorden: A bas les tyrans, — vive le peuple, — vive la republique; — voorts de namen van sommige der bestormers, en eindelijk hier en daar nog al zeer in het oog loopende: conspué trois fois.

Het vrouwenbeeld, voorstellende de fransche republiek, met zwaard en vaandel, is wel haastig, doch krachtig en klaarblijkelijk met een meesterhand, aan de linkerzijde van den grooten schoorsteen, op den muur geschilderd. Overigens is ieder koninklijk kenteeken met de meest volkomenste haat vernield; doch groote zorg moet er plaats gehad hebben, om in zulk een tooneel van verwoesting en verwarring, de kostelijke « brekende waar," de overal verspreid liggende voorwerpen van groote waarde, voor schade te bewaren, twee kostbare vazen, overheerlijk geschilderd, waren niet aangeroerd; — de spiegels zijn ongeschonden; nog verwonderlijker is de redding van eene enorme gouden pendule, onder een glazen stolp, en thans daar nog staande, even volmaakt en schoon als op den dag waarop dezelve daar voor het eerst geplaatst was, en haren pols even geregeld slaande, alsof er niets gebeurd was. Een speeltafeltje, bij een der vensters geschoven, is bedekt met het afdruipsel van waskaarsen; — alle de kandelabres waren voorzien van waskaarsen, het volk stak ze allen aan, om de aardigheid van eene dag-illuminatie te hebben.

Het vertrek 't welk de troonzaal van de Salle des Maréchaux afscheidt, is er zoo goed niet afgekomen; een geweerkogel vloog in het midden van een verbazend grooten spiegel, en verbrijzelde denzelven. De Salle des Maréchaux zelve is in eenen buitengewonen toestand; alle de meubelen uit de gallerijen en zalen, voor de gewonden ontruimd, is hier opeen gestapeld; — tafels, stoelen, tropheeën en kostbare versierselen verward door een; — eene piano van uitmuntende toon is onder de hoop geschoven; verscheidene toetsen bleven stom; de koninklijke snaren sprongen waarschijnlijk onder eene al te luidruchtige marseillaise.

De marmeren busten der maarschalken zien kalm en strak neder op dit tooneel van verwoesting. Geen derzelven hebben echter eenige beschadiging ondergaan; doch de portretten van Soult en Bugeaud zijn uit de lijsten gescheurd en weggevoerd; dat van Sebastiani is door sabelhouwen vernield; op dat van Grouchy heeft men insgelijks dapper gekapt; onder de ledige lijst van het portret ten voeten uit van Soult, is geschreven « Traitre à la patrie." Een kort opschrift op eene deur waarschuwt een ieder dat dieven op staande voet worden afgemaakt; en deze weinige woorden zijn reeds het doodvonnis geweest voor dezen en genen, die door de uitgelatenheid van het oogenblik in verzoeking geraakten om een of ander voorwerp mede te nemen. Zij werden onmiddellijk dood geschoten.

De gallerij rond deze zaal bevat de busten van generaals van den ouden tijd; onder anderen Custine en Dumouriez, doch met stof bedekt en verwaarloosd. De vloer van deze gallerij is overdekt met stukken van gebroken spiegels.

Op het binnenplein van het paleis vond ik een levendig tooneel. Dagloonders zijn bezig al de overblijfselen van het vernielde, al het gebrokene in de verschillende zalen bijeen te vergaderen en brengen een en ander in manden op een hoop, ter verdere opruiming. Papieren, boeken, verscheurde prenten, schoenen, kinderspeelgoed, tijdschriften, stukken van behangsels, en voornamelijk gebroken spiegels lag daar alles op en onder elkander gestort. De soldaten beijverden zich in uitbundige vreugde om alle soorten van verscheidenheden bijeen te zamelen; — een stukje spiegelglas, groot genoeg om bij het scheren te kunnen gebruiken, was eene groote prijs. — Het opzakelen van de overblijfselen van een ouden vilten hoed, gaf aanleiding tot uitbarstingen van gelach; het wierd volgehouden dat dit dezelfde hoed was van Louis Philippe als hij de rol van Roi Citoyen vervulde. De compagnon regenscherm kwam niet in voorschijn. Eene hevige hagelbui maakte intusschen een einde aan de pret van de militaire chiffonieres. Ik verliet den hoop om met denzelfden ijver als alle de overigen; men kan niet iederen dag op het stof van eene dynastie treden.

Een Engelschman te Parijs.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIENEN.